

Lied 340

Eens brachten de moeders

harmonisatie: Jacques Bleij

1. Eens brach - ten de moe - ders de kin - de - ren tot Je - zus, toen
 2. "Want hen wil 'k ont - van - gen en in Mijn ar - men ne - men, Ik
 3. Hoe vriend' - lijk was Je - zus voor de - ze klei - ne kin - d'ren! Maar

F B $\flat$ F 7 B $\flat$ /D B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ F 7 B $\flat$

spra - ken de dis - ci - pe - len: "Gaat weg van de Heer!" Maar
 zal der lamm - 'ren Her - der zijn; o zend ze niet van Mij!" Elk
 ve - le dui - zend klei - nen, ach, zij hoord' nooit Zijn Naam! Zij

E $\flat$ B $\flat$ /D Cm 7 B $\flat$ E $\flat$ G 7 /D Cm C 7 /E F 7 sus 4 F/A F

Je zus zag hen he - nen - gaan en sprak ze o zo vriend' - lijk aan: O
 kind, dat Mij zijn hart - je geeft zal 'k ma - ken dat 't ge - luk - kig leeft."
 Je we - ten nog niet, zo - als wij, dat eens de lie - ve Hei - land zei:

B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ /D F 7 /C B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ /D F

laat, o laat de kin - de - ren ko - men tot Mij!"

Gm 7 F/A D Gm Cm F 7 B $\flat$